

Öksüz Yüreğin Esvabı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Haziran 2022

Düşlerim maviden tenine yaslı göğün
Aşk ise karekökü bilinmez
Ve fitratımda saklıdır hazinem:
Düşkün değil mizacım
Düştükçe yere uçasım gelir
Ne de olsa aşkın kıyametinde
Vuku buldu benim bitimsiz arayışım ve hüznüm.

Sandalyenin kırık ayağına takılı aklım
Karambole giden ömrün içgüdüsünde saklıdır da mealim
İç sesim ne mesnetsiz
Ne de dış sese tepki verir yüreğim
İçtiğim her şiiirdir hasretini biletiğim
Göğün neferi salkım saçak hislerim
Ve evet:
Ben kuş cennetinde yaşayan sıradan bir faniyim
Failiyim de sözcüklerin
Feveran edendir kalemim
Teslimiyetim Rabbime
Teveccüh bildiğim matemim izotopudur yanık sesi sözcüklerin

Her anlamda beşerim şaşarım
Şehla gözlerinde günün
Dağlar tepeler aşırım
Ne de olsa izafidir varlığım
Kanat açtığım her an her anı
Savsakladığım bir ömür olmuş olsa bile
Sefilce direniyorum:
Mahcubiyetime
Bandığım sevgim ve önsezim
İrdelemeliyim evreni
İmitasyon değildir üstelik duygularımı
Körükleyen her hayal her umut zerresi
Meali olduğum öksüz yüreğin esvabı
Yoksa nasıl dikiş tuttururdum ben şiiirlerin dünyasında?

Ve evet, ben dünyalıyım afaki olsa da hüviyetim
Ve evet, nasıl da evhamlı
Yeter ki zarar gelmesin sevdiklerime
Sevecen bir tebessüm ekip da toprağa
Boyutsuz bir hercai çiçek biçerim
Hemhal olduğum yer gök
Sığındığım sevgi
Sığınağım şiirin kalbi
Edası yitik bir günce değil benimki
Endamlıdır yüreğimin çeperi
İçinde neler neler saklı
Hizaya getirdiğim duygular, mahşeri
Kalabalığında sonsuzluğun,
Ufkuma sirayet eder de umudum
Umduğum da değildir arz edilen
Bulduğuma şükürler olsun demeyi ilke edindiğim.